

Bilag III.

Til den høje Regering og Rigsdag.

Gennem nedenstaaende Henvendelse tillader 400 Læger og Dyrlæger sig ærbødigt dels at takke den høje Regering for den Særstilling, der er givet os i forelagte Forslag til Lov om Motorkøretøjer, dels at andrage Rigsdagen om under sin Behandling af Lovforslaget ubeskaaret at sanktionere og derved etablere den Særstilling for os, som Regeringen har tilsigtet at give os.

Allerede i den hidtil gældende Lov er der indrømmet Læger og Dyrlæger en Særstilling, og der er ikke offentligt fremkommet Oplysninger om, at vi i Aarenes Løb i nogen Henseende har misbrugt den os givne Frihed.

Tværtimod fremgaar det af Udtalelserne paa de forskellige Sogneraadfor-
 eningers Aarsmøder, at Befolkningen gennemgaaende stiller sig interesseret og for-
 staaende overfor vore Ønsker om fri Kørsel overalt og til alle Tider.

Grundene hertil ligger ligefor!

Befolkningen ønsker og kræver af Læger og Dyrlæger hurtig Hjælp og Hjælp paa alle Tider af Døgnet og det uden Hensyn til, om Rekvirenten bor ved en Amtsvej eller Sognevej.

I vore Dage, hvor Landboerne forlanger, at vi skal befordre os selv, kan vi kun opfylde Kravet om Hurtighed ved at benytte Motorkøretøj enten af den ene eller anden Art.

At Beboerne selv indser dette, fremgaar blandt andet af deres ret almindelige Tilbud om at ville betale eventuelle Bøder for os, naar vi blot vil køre med Motor-
 køretøj, selv om det altsaa bliver paa Veje og Tider, hvor Loven hidtil har forbudt os at færdes.

Under Behandlingen i et Amsraad af en Læges Ansøgning om udvidet Køre-
 tilladelse udtalte ifølge Bladenes Referater vedkommende Amtmand omtrent følgende:
 Jeg gad overhovedet nok se den Læge, som vilde vove at nægte at køre i Automobil
 til en syg, selv om Kørselen skulde foregaa paa Veje og i Tid, hvor Loven forbød
 saadan Kørsel.

Naar Befolkningens Syn er saaledes, bringer den nugældende Lov os i en
 uholdbar Situation. Det forlanges og ventes, at vi skal og vil køre, medens vi, naar
 vi gør det, ifalder stedse stigende Mulkter.

Vi Læger og Dyrlæger tillader os derfor herigennem ærbødigt at andrage
 Rigsdagen om at give os i Loven de Lempelser, Regeringen har foreslaaet, fornem-
 melig for at blive sat i Stand til i Befolkningens Interesse at røgte vort Arbejde saa
 hurtigt og saa sikkert som muligt, men tillige mener vi, at vi har særlige Betingelser
 for lempeligt at kunne vende Befolkningen til Synet af og Mødet med Motorkøretøjer.
 Thi vi Landlæger og Dyrlæger, som endnu jævnlig færdes til Vogns, kender særdeles
 godt Vanskeligheden selv for en dygtig Kusk ved at styre et Hestekøretøj, og vi er
 saa fortrolige med Heste, at enhver af os i Tide kan se, om Hestene er ængstelige
 eller ej, desuden er vi økonomisk afhængige af Befolkningen, vi er altsaa tvungne
 til at bruge Motorkøretøjet saa forsigtigt og hensynsfuldt som ingen andre.